

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 28 (39) II årgången

Onsdagen den 9. juli 1941

Pris 10 kop.

Ordföranden i Statliga Försvarskommittén J. V. Stalins radiotal den 3 juli 1941

Kamrater! Medborgare! Bröder och syster! Våra kämpar i armén och flottan!

Till er vänder jag mig, mina vänner! Det hitleristiska Tysklands förrådiga militära anfall mot vårt hemland, vilket började den 22 juni, fortsätter. Oskatt Röda arméns hjältemodiga motstånd, önkade detta, att Hindens bästa divisioner och dess flygarens bästa enheter redan ha förlutats och tunnits sin grav på slagfältet, fortsätter fienden med sin framrykning, i det den kastar i striden allt nya styrkor. De hitleristiska trupperna lyckades erövra Litauen, en stor del av Lettland, västra delen av Vit-Ryssland och en del av Väst-Ukraina. Det fascistiska flygparet utövade verksamhetsområdet för sitt flygparet i det det bombarderar Murmansk, Orsk, Mogilev, Smolensk, Kiev, Odessa och Sevastopol. Vårt hemland är i fara.

Hur kunde det hända, att vår berömda Röda armé utvidad till de fascistiska trupperna en hel rad av våra städer och områden! Äro de tyska fascistiska trupperna i verkligheten övervinnerliga som de tyska propagandisterna outtröttligt utbaserat!

Naturligtvis leker Historien visar oss att det icke har funnits övervinnerliga trupper och icke eller finns sådana. Napoleons arméer ansågs för övervinnerliga men de förlorades i tur och ordning av de tyska, engelska och tyska trupperna.

Wilhelms tyska arméer ansågs också under den första perioden av det första imperialistiska kriget för övervinnerliga, men de tyska och engelska franska trupperna tillfogade dem många gånger förluster och slutligen förlorades de av de engelska-franska trupperna. Detsamma kan man även säga om Hitlers fascistiska tyska armé. Denna armé har ännu icke stött på något verkligt motstånd på den europeiska kontinenten. Endast på vårt territorium mötte den ett verkligt motstånd, och då den tyska fascistiska arméns bästa divisioner förlorades av vår Röda armé på grund av detta, så betyder det, att Hitlers fascistiska armé likaså är möjlig att förinta och den förintas liksom Napoleons och Wilhelms arméer förlorades.

Vad som beträffar detta, att ändå en del av vårt territorium ockuperades av de tyska fascistiska trupperna, så är det förklarligt huvudsaken i detta faktum, att det fascistiska Tysklands krig mot USSR började för de tyska trupperna under förläppliga och för sovjettrupperna under djärliga förhållanden. Saken är den, att Tyskland som krigsförande land redan i sin helhet hade mobiliserat sina trupper och de 170 divisioner, som Tyskland slängde mot USSR och sammandrog vid USSR:s gränser, voro i fullständig beredskap, väntade endast på order på utslagning, då Sovjetunionens trupper ännu höjdes mobiliseras och sammandras vid gränsen. En stor betydelse äger också detta faktum, att det fascistiska Tyskland bröt övankat och på ett föräddat sätt non-aggressionspakt, som slöts år 1939 mellan Tyskland och USSR, önkade detta, att hela världen anser Tyskland som angriparne part. Det är förstärkt, att vårt fredsälskande land icke ville ta initiativet till kränkande av pakt, ej kunde beträda en förrädisk väg.

Det kan frågas: hur kunde det hända, att Sovjetregeringen överenskom att sluta pakt med sådana förrädiska människor och förbrytare som Hitler och Ribbentrop! Gjorde Sovjetregeringen icke fel här! Naturligtvis icke. En non-aggressionspakt är en pakt om fred mellan två stater. Någon en sådan pakt erbjöd oss Tyskland år 1939.

Kunde Sovjetunionens regering tillbakavisa ett sådant erbjudande? Jag tror, att icke enda stat kan mot-

säga en fredlig överenskomst med sin grannstat, om också i spelet för denna stat stå sådana vildunder och människoföraktare som Hitler och Ribbentrop. Och detta naturligtvis på ett enda villkor — om den fredliga överenskomsten inte direkt eller indirekt kränker det fredsälskande rikets territoriella helhet, integritet och ära. Som bekant, var just non-aggressionspakt mellan Tyskland och USSR en sådan pakt. Vad vann vi med att sluta non-aggressionspakt med Tyskland? Vi försäkrade fred åt vårt land för halftannat år och möjlighet att förbereda våra krafter för att ge motslag, om det fascistiska Tyskland riskerade att anfälla vårt land önkade pakt. Det är en avgjord seger för oss och förlust för det fascistiska Tyskland.

Vad vann och vad förlorade det fascistiska Tyskland, brytande på ett förrädisk sätt pakt och förelagande oss att sluta pakt med Sovjetunionen! Det fick med detta en något bättre ställning för sina trupper under en kort tid, men det förlorade politiskt, avslöjade sig själv för hela världen som en blodig aggressor. Det kan icke råda något tvivel om, att Tysklands kortvarande militära framgång blott är en episod, men USSR:s vidlyftiga stora politiska framgång är en verklig och bestående fakt och med detta som grund bör Röda armén utveckla sina avgörande militära framgångar i kriget mot det fascistiska Tyskland.

Se, varför vår tappra Röda armé, hela vår tappra Sjö-krigsflotta, alla våra flygare, örmar, vårt lands alla folk, alla Europas, Amerikas och Asiens bästa människor och slutligen Tysklands bästa människor fäst sig på skampbänken de tyska fascisternas förrädiska handlingssätt och ställa sig med förstärkt till Sovjetregeringen, godkänna Sovjetregeringens handlingsätt och se, att vår sak är rätt, att fienden förlorats, att vi måste segra.

Det av oss påtvingna kriget inträdde i vårt land i dödskampen mot sin allra närmaste och grymsame fiende — den tyska fascisterna. Våra trupper kämpa hjältemodigt mot den med tanks och flygplan till färderna utrustade fienden. Röda armén och Röda flottan, som övervunnit många svårigheter, kämpa självuppgivande för varje fotsteg av sovjetmarken. I striden inträder Röda arméns huvudstyrka, som är utrustad med tusentals tanks och flygplan, Rödarmisternas tappraste och uthärdiga. Vårt motstånd till fienden förstärkes och tillåter. Tillsammans med Röda armén reser sig till försvaret för hemlandet alla sovjetfolk.

Vad fördras därtill att likvidera den fara som rest sig över vårt hemland och vilka medel är det nödvändigt att finna i användning för att förinta fienden!

Först och främst är det nödvändigt, att våra människor, sovjetmänniskorna, förlita denna faras omfattning, som hotar vårt land, och avstå från det vänliga, sorgelösa, fredliga uppbyggande-arbetets stämning, vilka rådde före krigets utbrott och var förstärkt, men som nu förintande nu, då kriget har förändrat liket. Fienden är grym och obernädd. Den har sagt som sitt mål att erövra vårt land, som vi vänt med vår svett, taga ifrån oss vårt med möda erhållna bröd, och vår nafn. Den har sagt som sitt mål att återställa godsägarnas makt, återställa tsarismen, förinta ryssarnas, ukrainarnas, vitryssarnas, litauernas, lettarnas, esternas, uzbekernas, turkmenernas, moldavernas, georgiernas, azerbajdjanernas och andra fria sovjetfolks nationella kultur och nationalism, germannisera dem och göra dem till slavar under de tyska furstarna och baronerna.

Därför ligger Sovjetstatens liv och död, USSR:s folks liv och död där, om Sovjetfolken få bli fria eller falla de i slaveri. Det är nödvändigt, att Sovjetfolken förstå detta och upphörde att vara sorgelösa, att de ommobiliserade och reorganiserade allt sitt arbete efter det nya krigsläget, vilket ej känner någon barnhärlighet mot fienden.

Det är ännu nödvändigt, att det icke i våra led finns plats för gnattare och fega, panikförsörskare och desertörer, att våra människor ej kände någon skräck i striden och ginge självuppgivande ut i fosterlands- och frihetskriget mot de fascistiska förslavarna.

Den store Lenin, som grundade vårt rike, sade, att sovjetmänniskans huvudsakliga egenskap bör vara tapprhet, djärvt, orädd i striden och färdig att tillsammans med de andra folken kämpa för vårt hemland mot fienden. Det är nödvändigt, att denna skorslagna bolsjeviska egenskap blev Röda arméns, Röda flottans och alla sovjetfolks miljoners egenskap.

Vi bör gemensamt omordna allt vårt arbete efter krigsförhållandena. Inrätta allt för frontens intressen och för förtäntet av fienden, Sovjetunionens folk se nu, att den tyska fascisterna är obehärskad i sin stora fiendskap och hat mot vårt fosterland, som har förstärkt alla arbetare fritt arbete och välbästand. Sovjetfolken bör resa sig till försvaret av sina rättigheter och sitt land mot fienden.

Röda armén, Röda flottan och alla Sovjetmedborgarna bör strida för varje fotsteg mot vår hemland, kämpa till sista bloddroppen för våra städer och byar, uppvisa djärvt, initiativ och upplivningsförmåga, som äro karaktäristiska för vårt folk.

Vi bör försäkra Röda armén bakom fronten, försäkra att dess led fyllas snabbt, försäkra att den förses med allt nödvändigt, organisera transportering av trupper och krigsmateriel och ge en omfattande hjälp åt de sårade. Vi bör förstärka Röda arméns arbetsfront, inrätta allt vårt arbete för dess intressen, försäkra att i alla verkstäder ett intensivt arbete utföres i att producera mera bussor, kulspjutor, granater, flygplan, organisera försvaret av verkstäder, elektricitetsverk, telefon och telegraf samt jordbruksställen lokalt livsvar.

Vi måste organisera en obernädd kamp mot alla desorganisörer, desertörer, panikförsörskare, skvallrare, och förlätsa spioner, diversanter, fiendliga förtäntshoppare samt i allt detta upprisa ett snabbt samarbete med våra trupper.

Det bör ihågkommas, att fienden är grym, slug, erfaren i bedrägeri och i spridandet av felykten. Allt detta skall tagas i beaktande, och icke vara motviljiga för provokation. Alla dessa skola gemensamt under krigstribunalen, vilka med sin paniska försäkrande, som sin feghet och fruktan stora straffs försvarsarbetet, önkade personen ifråga. I fall Röda arméns trupper heler äro tvungen att dra sig tillbaka skall försvarens hela rörliga sammansättning bortföras och åt fienden skall ej lämna ett enda lokomotiv, ej en enda vagn, ej lämna åt fienden ett enda kilogram bröd eller litt bränsle. Kollektiverna skola bortjaga all sin bostad, giva sådana till förvaring åt de statliga organisationerna för vidarebefordring till det fura av landet. All värdefull egendom, däribland färdiga metaller, sönd och bränsleämnen, som inte kunna borttransporteras, skola oavkortat förintas.

I de av fienden ockuperade områdena skall det organiseras kullerier och infanteri-partisanregementen, organisera diversioner till kamp mot den fiendliga arméns trupperbas, påberopa partisankrig, överallt, spränga i

Sovjetfolkens store geniale ledare — J. V. Stalin

stiften broar, förstöra telefon- och telegrafledningar, antända skogar, depåer, och transportkolonner, i de erövrade rådjörerna skall det organiseras outhärliga villkor för fienden och alla hans medhantlangare, förfölja och förinta dem samt omintetgöra alla deras försök.

Kriget mot det fascistiska Tyskland kan ej räknas för ett vanligt krig. Det är icke endast ett krig mellan två arméer. Det är i samband med detta också alla sovjetfolks stora krig mot de tyska fascistiska trupperna. I detta allmänna fosterländska krig, som föres mot de tyska fascisterna, är inte endast försatsen att likvidera den fara, som hotar vårt hemland, utan att hjälpa alla de folk, i Europa, som försöks under det tyska fascistiska oket. I detta frihetskrig äro vi icke ensamma. I detta stora krig ha vi trogna bundsförvanter i Europas och Amerikas folk, däribland även det tyska folket, som försöks av de hitleristiska ledarna. Vårt krig för vårt fosterlands frihet faller tillsammans med Europas och Amerikas folks kamp för deras oavhängighet, för deras demokratiska frihet. Det skall bli en gemensam folks front, som försvaret för friheten mot förslavarna och hotet mot förslavning av Hitlers fascistiska arméer. I samband med detta bör Storbritanniens premiärminister hr. Churchill sitt historiska tal om hjälp åt Sovjetunionen och deklARATION av Förenade Staternas regering att den är redo att ge vårt land all slags hjälp, kan endast i sovjetfolkens hjärtan fram-

falla tacksamhetskänsla — fullt förtänt och karakteriserande.

Kamrater! Våra resurser äro oräkneliga. Den stolta fienden får snart övertyga sig därom. Tillsammans med Röda armén går i kriget mot den anfällande fienden tusentals arbetare, kollektiviserade och arbetande intelligens. Vårt folks miljonmassor resa sig. Moskvas och Leningrads arbetare ha redan börjat bilda en stor folkarmé för understödandet av Röda armén. I varje stad, som hotas av inträng från fienden, skola vi organisera en sådan folkarmé, uppbåda alla arbetare till kamp, för att med våra bröst försvara vår frihet, vår ära, vårt hemland i vårt fosterlandskrig mot den tyska fascisterna.

Med denna försats att snabbt mobilisera alla USSR:s folks resurser för att ge fienden motslag, som på ett föräddat sätt anföll vårt hemland, har det bildats en Statlig Försvarskommitté, i vars händer nu har sammandragits all makt i riket. Den Statliga Försvarskommittén har börjat sitt arbete och uppmannar hela folket att samla sig omkring det Lenin-Stalinska partiet, omkring Sovjetregeringen för att självuppgivande understöda Röda armén och Röda flottan, för förintandet av fienden, för seger.

Alla våra resurser — till understöddet av vår hjältemodiga Röda armé och vår berömda Röda flotta!

Folkets alla styrkor — till förintandet av fienden!

Framåt för vår seger!

Dagorder nr. 2

av överbefälhavaren för
ESSR:s krigsstyrkor

Den 5 juli 1941, kl. 23.00

För att förstärka det socialistiska hemlandets försvaret och befolkningens säkerhet mot fascist-banditiska styrkor anfall, samt att på ett arggörande sätt kämpa emot desertering påbjudes

1. Varje person som sysslar med banditism eller rymt från militären, skall ofördröjligen arresteras.

2. Alla som olovligt lämna sina ar-

betsplatser i statliga ämbetsverk eller egna hushåll, skola arresteras och lämnas till krigstribunalen. Domen skall fällas under loppet av 21 timmar enligt krigslagarna.

3. Familjer tillhörande banditer som hålla sig undagömda eller som arresterats, likaså deserterers familjer, skola gemensamt bekämpas och sättas i fångelse samt egendomen konfiskeras.

4. Dagorden träder i kraft omedelbart.

Överbefälhavaren för ESSR:s krigsstyrkor general-majör

I. J. J. J.

Sekreteraren i EK(b)P-s Centralkommitté kamrat K. Säres radiotal den 5 juli 1941

Kära kamrater — arbetare, bönder och intellektuella! Vårt hemland hotas av fara. Fienden har redan erövrat Lättland, största delen av Lettland, Vitrysslands västliga del och försöker även tränga in i Värnamo Estniska Socialistiska Sovjetrepublik.

Målet för detta anfall är sovjetregimens förstärkning, sovjetlandernas erövrande, sovjetfolkens förslavande, vårt lands skövande.

Målet för detta anfall är återupprättandet den av vårt folk hatade godsägare och kapitalismakten. Detta anfalls mål är vår kulturella förstärkning och vår kulturella förnyelse samt vår kulturella förnyelse.

Vår hjältemodiga Röda armé har gjort här motstånd mot fienden och gett den förintande slag. De territorier där fienden inträffat är överlämnade av fiendens soldater till sovjetiska soldater. Fiendens soldater har redan förstörts. Över sjundra tusen fiendens soldater har under de två första krigsveckorna blivit dödade eller skadade. Tusentals av dess tankar och flygfartyg är förstörda. De blodiga striderna fortsätta.

I våra två år för blodiga strider har vi för Europa folk. I tur och ordning har vi förlorat flera av Europas rik. Genom att ha skövad och dränkt i blod nästan hela Väst-Europa har Hitler ej bringat tyska folket någon lättad utan hunger och elände växer i Tyskland för varje dag. Hitler och hans blodförore klick har beslutat att förstöra och sköva vårt stora fosterland. Därför utfyll oss fascismen med hela sin styrka och hela sin teknik.

Sovjetfolken ha inträffat i det dem påtvingade kriget, medvetna om att de kämpa för rättvisa och mänsklighetens befrielse från den fascistiska pesten.

I denna kamp på liv och död måste den estniska arbetarbefolkningen minnas att de tyska riddarna och baronerna i århundraden ha förtryckt och förlöjligt det estniska folket. Vi få ej glömma anfall mot våra förfäder under det 12:de århundradet. I eld och blod dränktes ordensriddarna då vårt kära hemland. Grymt plundrades då det estniska folket och smiddes i slavarbete. Plundraner av vilken våld de tyska riddarna och baronerna brukade i vårt land i århundraden. De rövade från vårt folk dess egendom och rättigheter, våldförde våra förfäders hustrur och döttrar, förlöjligt det estniska släktet. Det estniska folkets upprepade klagningar mot våldet nedtrycktes med eld och svärd. Drypande av blod och smärta under det hårda förtrycket, längtade våra förfäder efter hämd för våldet och gavo oss i arv att utan förbarande kämpa mot fienden-förtryckaren att till sist blodsdroppen beskydda vårt hemland och folk, dess rättigheter och friheter.

Likt rövare gingo år 1918 imperialistiska ockupationsstyrkor över vårt land, vilka skövade Estland i ordets verkliga mening. De togo med våld från bönderna säd, djuren och allt annat, som de påtruffade; de plundrade magasinen och affärerna; ur fabriker och verkstäder togo de inredningarna och råvarorna. De tyska imperialisterna beslöt att förstöra det estniska folket och sköva det till ett annat land.

Under loppet av sin maktfulla förtöget de tyska ockupationsstyrkorna massiva hängingar, skjutningar och hängningar. Esterna ställdes i rad och sköts ned med kulor, de hängdes i telefonstolpar och trädgrenar, de hängdes till och med upp i mängder och flugo länga i flera dagar för att skrämra de andra.

Obeaktat den grymma terrorn, växte i esternas hjärtan allt mera ett oförsonligt hat mot de tyska mordarna.

År 1918 likviderade de tyska ockupationsstyrkorna i Estland sovjetregimen, men som resultat av en varaktig strid följde det estniska arbetarfolket under ledning av det kommunistiska partiet och Röda armén på nytt sovjet-regimen i vårt land år 1940.

Under loppet av sovjet-regimens år har vårt liv grundligt förändrats. I Estland upbyggdes den av bourgeoisiedrivna industrin, tiotusentals arbetare fingo arbete och arbetslösheten försvann. Man genomförde en rättvis jordreform, genom vilken tiotusentals jordlösa och sådana med lite jord erhöilo jord — jordbristen likviderades. Sovjetregimen öppnade möjligheter till utveckling av en verklig folkkultur. Hela intelligensen fick arbete och möjlighet att ligga sin förmåga och kunskap åt det socialistiska uppbyggingsarbetet.

Under denna lyckliga tid började de fascistiska människokräkarna ett blodigt krig mot alla sovjetfolken och därmed även mot oss, det estniska folket. Sovjetfolken trädde enligt i krig för att förstöra den hatade blodförore fienden.

Det är vår uppgift att ställa emot fienden maktiga styrkor, och dessa styrkor måste för organiseras. Det är nödvändigt att varje arbetare, varje bonde och tillad person i Sovjetunionen känner sig som en soldat i detta fosterlandskrig och strider emot fienden till sist blodsdroppen överallt varet fienden an uppträder. Den måste oarmhärtigt förstöras, så som man förstör en giftig orm, som man förintar en dödande epidem.

Sovjetfolken äro visna om att detta fosterlandskrig är en gruv för fascismen, lyva strid är rättvis och vi segra. Men denna strid är ingen vanlig, det är kriget alla sovjetfolkens stora krig mot de fascistiska hämnarna. Vi veta att en seger över de fascistiska barbarerna och deras förintande inte är lätt; det fordrar stora krafteranstängningar, organisation och arbete.

Det estniska arbetarfolket är medvetet om det allvarliga läget. Det har enbälligt rest sig och dess bästa söner trada under ledning av det kommunistiska partiet massiva, frivilligt och organiserat i i Röda arméns led, för att slå till fienden från bakom den långa nedliga fienden. Likaledes är det nödvändigt att vara behjälplig vid transporterna och truppvandringarna vidarebefordran, att organisera hjälp för de sårade — med ett ord, det är nödvändigt att för fosterlandskrigets och framtiden.

Avdelningen gick till anfall. Med oss öppnade fienden intensiva eld kamrater. Avdelningen tryckte sig mot marken. Det är omöjligt att fortsätta om man inte förintar fascisterna, som skjuta bakifrån ur förstärkt av en bondgård.

Kolomiet gav order åt sergeant Tichonov:

Den estniska folket och sköva 2,5 miljoner byggnader från Tyskland till vårt land.

Det är varje sovjetmedborgares heliga plikt att fasttaga och oskadliggöra bander, desolatorer och diversanter. Man måste omorsorgsfullt betaka våra fabriker, vägar, broar, telefoner, telegrafer och andra förbindelseelement. Man måste utan förbarande kämpa emot fiendens agenter, vilka åstadkomma panik och sprida oroliga uppgifter och skvallor bland folket. Man måste utan förbarande kämpa emot missnöjda, fega och panikförsäkrade, som skrämma riksförsvaret. De måste utlämnas till domstolen och strängt bestraffas. Vi ha bildat förstärkingsbataljoner, som förstöra fiendens fullskärmschoppare, diversanter och bander. Dessa bataljoner måste folket på allt sätt hjälpa.

Sovjet-republiken Estlands arbetare, bönder och intelligens vilja med den största entusiasm försvara sitt kära socialistiska fosterland. Vi måste göra allt för att denna entusiasm skall yttra sig såväl i arbetsprocessen som i striden mot fienden; överallt och i allt måste en fullständigt organiserad och exemplarisk ordning råda. Man måste komma ihåg att allt slår och allt brist i arbetet är ett indirekt hjälpa fienden. Därför få vi ej tillåta något slår. Kommunisterna och kommunistiska unga måste uppvisa organisering, disciplin och självuppföring. Fienden må ej hoppas att striden har slutat på de territorier, som han erövrat.

Där Röda arméns trupper varit tvungna att dra sig tillbaka, ha partisanstriderna börjat bakom tyskarnas ryggar. Våra granstrider Lettland och Litauen fortsätta striden. Det har bildats partisanavdelningar, som strida tappert med de fascistiska banden, de springa broar i luften, förstöra vägar, avskära telefonledningar, anfända magasin o. s. v., för att påskynda fiendens fall.

Vi ge hela vår styrka för att hjälpa Röda armén och förstöra fienden. Vi komma att försvara vår unga sovjetrepublik till den sista blodsdroppen. Om det ändå blir möjligt för fienden att erövra en del av vårt land, så må den veta, att Sovjetrepubliken Estlands arbetarfolk ej lämnar något i byte för fienden och gör allt för att leka fiendens och varor råkn i fiendens händer, som den skulle kunna utnyttja vid krigets fortsättning.

Vi vilja leka våra slavar, vi låta ej förslava oss. Vi strida för vår ära, för vår frihet, obeaktat vårt liv. Låt oss till slut slå oss kring det stora bolsjeviska partiet, kring Sovjetregimen, kring den Ställiga Försvarkommittén!

Under kamrat Ställins ledning kämpa vi ända till den sista blodsdroppen över mänsklighetens grymma fiende.

Svårigheter, lidanden och offer få ej avskräcka oss i denna strid. Hela vår styrka för att hjälpa vår hjältemodiga Röda armé, vår berömda Röda flotta och vårt flygvapen!

All folks styrka till fiendens förintande!

Framåt, för vår seger!

Manlighet och tapperhet

(Från Pravdas privatkorrespondent)

Anfaller började omkring middagstiden. Översten Alexander Kolomiet förde sin avdelning till bron för att gå över floden och slå de tyska hämnarna, som hade intagit position på flodens andra strand. Fascisterna befunno sig i den vackra ukrainska odligen, som syntes vid skogsbrinken. Ett beaktat, stort önskanap vita gårdar med anslutande förstärkningar, som druckna i blommande trädgårdar, nyssblåda blom, soliga grönsakständer, gröna kastanjer och fält, som räckte till horisonten. Det välslagna ukrainska landet, sovjetlandet, vårt hemland.

Alexander Kolomiet förde sin avdelning ut i dalen och började beakta en backe. Kolomiet befälade löjtnant Rjaboi att med avdelningen gå genom floden och ansluta sig bakom fienden. Avdelningen begav sig på väg. Fienden märkte denna rörelse och började gå

hört, dragande med sig Rjaboi och röd-armisterna. Avdelningen gick in till byn utan det minsta skott.

"Vad är det? Vill du säga att det inte finns någon fiende här?" tänkte Rjaboi. I byn är det stilla. Men Kolomiet märkte med ögonen vad Rjaboi inte hade märkt till: fienden hade gömt sig i den höga rågen och lockade avdelningen allt längre och längre för att senare omringa den. Man fick inte vänta längre. Översten beslöt sig för att anfälla den till antalet överlägsna fienden.

Avdelningen gick till anfall. Med oss öppnade fienden intensiva eld kamrater. Avdelningen tryckte sig mot marken. Det är omöjligt att fortsätta om man inte förintar fascisterna, som skjuta bakifrån ur förstärkt av en bondgård.

Kolomiet gav order åt sergeant Tichonov:

Den estniska folket och sköva 2,5 miljoner byggnader från Tyskland till vårt land.

Det är varje sovjetmedborgares heliga plikt att fasttaga och oskadliggöra bander, desolatorer och diversanter. Man måste omorsorgsfullt betaka våra fabriker, vägar, broar, telefoner, telegrafer och andra förbindelseelement. Man måste utan förbarande kämpa emot fiendens agenter, vilka åstadkomma panik och sprida oroliga uppgifter och skvallor bland folket. Man måste utan förbarande kämpa emot missnöjda, fega och panikförsäkrade, som skrämma riksförsvaret. De måste utlämnas till domstolen och strängt bestraffas. Vi ha bildat förstärkingsbataljoner, som förstöra fiendens fullskärmschoppare, diversanter och bander. Dessa bataljoner måste folket på allt sätt hjälpa.

Sovjet-republiken Estlands arbetare, bönder och intelligens vilja med den största entusiasm försvara sitt kära socialistiska fosterland. Vi måste göra allt för att denna entusiasm skall yttra sig såväl i arbetsprocessen som i striden mot fienden; överallt och i allt måste en fullständigt organiserad och exemplarisk ordning råda. Man måste komma ihåg att allt slår och allt brist i arbetet är ett indirekt hjälpa fienden. Därför få vi ej tillåta något slår. Kommunisterna och kommunistiska unga måste uppvisa organisering, disciplin och självuppföring. Fienden må ej hoppas att striden har slutat på de territorier, som han erövrat.

Där Röda arméns trupper varit tvungna att dra sig tillbaka, ha partisanstriderna börjat bakom tyskarnas ryggar. Våra granstrider Lettland och Litauen fortsätta striden. Det har bildats partisanavdelningar, som strida tappert med de fascistiska banden, de springa broar i luften, förstöra vägar, avskära telefonledningar, anfända magasin o. s. v., för att påskynda fiendens fall.

Vi ge hela vår styrka för att hjälpa Röda armén och förstöra fienden. Vi komma att försvara vår unga sovjetrepublik till den sista blodsdroppen. Om det ändå blir möjligt för fienden att erövra en del av vårt land, så må den veta, att Sovjetrepubliken Estlands arbetarfolk ej lämnar något i byte för fienden och gör allt för att leka fiendens och varor råkn i fiendens händer, som den skulle kunna utnyttja vid krigets fortsättning.

Vi vilja leka våra slavar, vi låta ej förslava oss. Vi strida för vår ära, för vår frihet, obeaktat vårt liv. Låt oss till slut slå oss kring det stora bolsjeviska partiet, kring Sovjetregimen, kring den Ställiga Försvarkommittén!

Under kamrat Ställins ledning kämpa vi ända till den sista blodsdroppen över mänsklighetens grymma fiende.

Svårigheter, lidanden och offer få ej avskräcka oss i denna strid. Hela vår styrka för att hjälpa vår hjältemodiga Röda armé, vår berömda Röda flotta och vårt flygvapen!

All folks styrka till fiendens förintande!

Framåt, för vår seger!

Sammanfattning av Sovjets Informationsbyrås meddelanden under den gångna veckan

Det tyska överbefällets hopp om ett blixtrkrig mot arbetarfolkets hemland, Sovjetunionen, har ej uppfyllt. Oaktat det att de tyska fascisterna började sitt krig mot Sovjetunionen utan någon krigsförklaring och hoppades kunna överrumpla Röda armén och försäkra panik bland befolkningen, har detta leke i någon större utsträckning skett. Röda arméns huvudstyrkor, som först efter tre — fyra dagar sammanstötte med fienden har nu efter heta strider inställt fiendens vidare framrykning och har under striderna tillfogat motståndaren många kända förluster, vilket bäst kännetecknas av att fiendens intensitet under den sista tiden avsevärt avtogit.

Den gångna veckans strider ha förts på en front från Vita havet till Svarta havet. Motståndaren, som överallt framkastat i striden sina bästa elittrupper — till tändarna utrustade tank- och infanterienheter — ha överallt stött på ett hårt motstånd från vår Röda armés stridskrafter. Under en längre tid tillbakavände våra trupper fiendens försök att övergå floden Dnyn och först efter det att fienden kastat sina reserver i striden, lyckades det den att övergå Dnyn vid Dnypri, varvid våra trupper drogo sig tillbaka till nya befästa positioner. Under dessa strider, som här utkämpades mellan vårt flygvapen och fiendens tankenheter, tillfogades fienden stora förluster i förstörda tankar samt i döda och skadade. Striderna fortsätta i denna riktning.

Vid Lepel ha stora strider utkämpats mellan förband ur vår luftflotta och fiendens tankenheter. Våra trupper ha framgångsrikt tillbakaställt alla fiendens försök att i denna riktning framtränga mot det inre av landet och därvid tillfogat den kända förluster och fasthållit stora fiendens styrkor. Striderna fortsätta i denna riktning.

I trakten omkring Ostrov utvecklar fienden en stor aktivitet, men våra trupper ha tillbakaställt alla dess försök till framrykning, varvid heta strider ha utkämpats mellan våra trupper och mekaniserade fiendens trupper. Striderna fortsätta med oförminskad styrka.

I riktningen Polotski har fienden gjort otaliga försök att övergå floden Dnyn, men våra trupper avsevärt motstånd hindrade den från att övergå floden, varvid den tillbakaställdes till dess

några steg, och föll åter. Han började krypa framåt. Det verkade bekvämt och naturligt. Han kröp och fortsatte ledningen. Framåt, framåt... man fick ej låta fienden hämta sig. Man fick inte låta fienden stanna. Det är avgörande ögonblick. Kolomiet kröp och kom till samma buskar. Han kände att hans styrka avtog. Det vänstra knäet böjde sig inte mera.

"Det sårades, förbannat..." Genom buskarna, vid vilka översten låg, kunde man se hur de stridande anföll, man såg deras reaktioner. Kolomiet kunde ej röra sig, men hans röst var stark. Han fortsatte att förfölja den pågående striden, och ledde den. När översten Kolomiet efter en tid reste sig på armågarna såg han att hans avdelning gick över floden och fortsatte anfallet i förening med Rjabois avdelning.

Underlöjtnant Zjukin fick order att vända om med sin avdelning. Tillbaka! Ja, Bakom våra händer landade en fiendlig dessant.

Ordern var kort: "Avdelningen måste förstöra denna dessant."

Detta måste göras fort, innan fascisterna kunde företaga någonting och beskjuta de på landvägen marscherande kolonnerna. Vem vet vart fascisterna landade och vart de redan hunnit tränga. Man genomsköt skogsöden och landavskädder — men fann ingenting. Sedan bestämde Zjukin att med en kedja avatunga närmaste by. Avdelningen röde sig försiktigt, skärpande synen och hörsnen. De stridande lade ej på talar, klubbar och ljud. I närheten märkte M. Zjukin: på landvägen kring en tankstöt trängdes en grupp människor i rödarmiet-uniformer. Dessa märkte också den närmaste avdelningen. En

andra strand. Våra trupper hålla skärt i sina händer alla sina positioner, som de innehå. Fienden har här till stora förluster förstört tankar.

I trakten omkring Ostrov ha heta strider utkämpats. Fiendens alla försök att här framtränga ha alla progressivt tillbakaställt av våra trupperförband, vilka under stridernas förlöpp övergingo till motanfall och tvingade fienden att övergå till försvar. Fienden har här på grund av vårt flygvapens intensiva verksamhet lidit stora förluster. Striderna pågå.

I Bobruisk-området ha våra trupper under hela veckan tillbakaställt alla fiendens försök att framtränga mot det inre av landet, och övergå floden Dnypri. Som det av operationernas utveckling framgår, ha fiendens anfall i denna riktning blivit svagare, eluru den ännu förtärfärliga försök att övergå Dnypri.

Efter att ha repat sig från de svåra förluster våra trupper tillfogade fienden i riktningen Novogrod-Volynski, började den den 5 juli med en ny offensiv mot våra befästa positioner, men den har icke haft någon framgång på grund av våra trupper tappra motstånd. Striderna fortsätta.

Fiendens försök att övergå floden Beresina, där som beaktat Napoleons stolta armé år 1812 förintades av de ryska kosackerna, ha alla tillbakaställt av våra trupper med stora förluster för fienden.

På fronten i Bessarabien ha våra trupper tillbakaställt alla motståndarens försök att inrycka på vårt territorium.

Vid den sovjet-finska gränsen har fienden även nu börjat röra på sig. Dess försök att intränga på vårt territorium på Karelska näset har emellertid tillbakaställt av våra trupper, varvid fienden har lämnat på slagfältet ett stort antal i döda och skadade.

I riktningen Kandalakskja och Murmansk fortsätta striderna mellan våra trupper och fiendens trupper, vilka försöka intränga på vårt territorium, men tillhittu utan framgång.

Vårt flygvapen uppvisar en mycket stor aktivitet i det det bombarderar motståndarens trupperkoncentrationer, tross, flygfält och transportkolonner.

Enligt uppgifter förlorade motståndaren under de första 12 krigsdagarna i döda och skadade över 700.000 man.

av dem — en lång, bredaxlad man vinkade: "Hej, kom hit!"

"Vem är du?" "Sovjetsoldater... ser ni då inte..."

"Egna — tänkte underlöjtnanten och steg närmare. När han närmade sig märkte han på åkern mellan slädsaxen komda soldater. Så fort avdelningen närmade sig dem hörde M. Zjukin ett tyckt kommando. Underlöjtnanten förstod fiendens sluga grepp. Han förlorade ej rimviken utan befälade: "I striden!"

De stridande öppnade eld mot de markerade fascisterna men de röv ej efter. De tyska fascisterna gavo ej efter. De befäste sig vid kvarnen, och sköto därifrån på Zjukins avdelning.

"Kvarnen måste förstöras!"

Åter såldes bud till artillerikommandören. Det följde en minut, två, fem, men kanonen tög. Fascisternas eld blev allt häftigare. Det betydde att rödarmisten ej nådde kanonen — antingen var han sårad eller död.

Underlöjtnant M. Zjukin övergav ledningen åt kaptenen, tryckte sig till marken och kröp fram till artillerikommandören. Man lade märke till honom. Ivar hans huvud vände kulorna. Han gämsde sig och sprang vidare. När han hade visat för artillerikommandören var fienden befann sig, vände han tillbaka. Han hade ännu ej hunnit till avdelningen när kvarnen var förstörd av träffskott sköto.

Ur den sårade fascistens intyg, som hittades i skjuet, kunde man fastställa att han var den enda överlevande av 15 fallskärmschoppare, som vågade landa på vår mark. Hela dessanten förstördes.

Operationen räckte en timme.

J. Tsvetlof.